

Natuurlijk wensen wij onze kinderen en leerlingen alles wat goed is. We hopen dat ze groeien en bloeien en in hun leven diepe, duurzame vreugde ontdekken. We zouden er alles aan doen om dat voor hen waar te maken. De realiteit leert ons evenwel dat onze mogelijkheden beperkt zijn. Elke opvoeder loopt tegen grenzen aan: het eigen tekort én dat van de mens die hem of haar werd toevertrouwd. Geconfronteerd met die beperkingen voelen we ons wellicht soms compleet machteloos.

In onze cultuur worden we bovendien overspoeld door een stroom aan opvoedingsadvies.

Experts allerhande houden ons voor hoe we onze taak als opvoeder beter kunnen aanpakken. Kranten, boeken, internetartikels en YouTube-filmpjes bieden een massa informatie en tips, die helpend en boeiend zijn, maar door hun onderlinge tegenstrijdigheid ook onzeker maken. Doe je het als opvoeder ooit goed? Bestaat er zoiets als 'goed genoeg opvoeden'? Hoe hou je het vol zonder fundamenteel ontmoedigd te geraken. En wat als dat toch gebeurt?

In deze zesde podcast ontmoeten we Jezus thuis in Kafarnaüm. Ook daar blijven mensen gedreven door hun verlangens én tekort een beroep op Hem doen. Voor ik luister, vraag ik God me te openen voor zijn levende aanwezigheid. Mocht ik me toevertrouwen aan Hem die me opwacht, open voor wie ik nu ben.

Toen bekend werd dat hij weer thuis was, stroomden zoveel mensen toe dat er zelfs voor de deur geen plaats meer was.

Ervaar jij als ouder of opvoeder soms een gebrek aan ruimte om zelf thuis te komen? Heb je zelf een plek waar echt naar je geluisterd wordt?

Hoe reageer je als het je te veel wordt?

Vier vrienden lieten de verlamde op een draagbed naar beneden.

Beeld je even in dat jij door anderen tot voor de voeten van Jezus wordt gebracht.

Kan je zien wie je dragen?

Hoe is het om - zelf verlamd en tot niets meer in staat - van hen afhankelijk te zijn?

Wat doet het met je om hun zorg en hun inzet voor jou te voelen?

Wat heeft Jezus je te zeggen als Hij je ziet?

Bij het zien van hun geloof zei Jezus tegen de verlamde : 'Vriend uw zonden worden u vergeven.'

Geloof je dat onze God mededogen is? Dat in Hem ruimte, begrip en vergeving is voor elke vorm van menselijk tekort en falen? Wat doet dat met je?

Tot slot van deze meditatie neem ik de tijd om wat me nu bezighoudt voor God te brengen. Ik kijk naar wat is en vertrouw het Hem toe.